

EM TROBAREU AQUÍ

Amb la llengua de ma mare,
a vosaltres, elegits i homes de toga fosca,
us dic en veu segura i serena
que si un jorn m'envieu a buscar
pel fet d'escriure versos,
d'aquests que us dolen
per ser qui sou i venir d'on veniu,
em trobareu aquí
al sud d'aquest País que tant estimo
asserenat, pacífic i en calma,
però ferm i en lluita permanent
com la terra que m'envolta.

Seré aferrat amb dents i ungles
a les soques anyenques
de les oliveres mil·lenàries
que abracen allò que som,
que vàrem ser i que serem
encara que no volguéssiu.

Seré cenyit a l'aigua
d'un riu que va morint ofegat amb sal,
entre canyissars que es bressen
amb el baferol de mestral
i flamencs que tinten
de tons rosats un futur incert.

Seré cridant enmig d'aquest infern d'asfalt,
que arrabassa els brots
del que un dia haurien de ser
arrels, arbres, territori i País,
fins a fer caure les barreres
del negoci de la mort.

Seré alçant la veu
a les estacions sense arribades,
a les arribades sense trens
i als vagons aturats a les meues terres.

O seré assegut a les escales
del pont vell del riu
vigilant l'ocellot d'acer
que, silent i com qui no vol,
esguarda impassible
per, a urpades, extirpar-nos el cor.

Amb la llengua de ma mare,
a vosaltres, elegits i homes de toga fosca,
us dic en veu segura i serena
que si un jorn m'envieu a buscar
pel fet d'escriure versos
d'aquests que us dolen,
per ser qui sou i venir d'on veniu,
no estaré de genolls i capcot
esperant la vostra sentència,
seré aquí d'en peus i defensant la terra que estimo.

Cíbele